

655

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 60-1.

otiol Rabbi Aliba
Csoodát Haleri

אורי. יורה ט"ז ע"ב ע"פ ד"ר א"ב

מספר דברי חיים

אותיות של רבי עקיבא ועל

שם הפסוק מיוחד ומתוקן על סדר אותיות האלפא ביתא וכל אותיות
מפורט בו סודות וחידושים על פי הקבלה האמתית כאשר נזכר
בגוף סדר סימני האותיות

אורי. יורה ט"ז ע"ב ע"פ ד"ר א"ב

סימנייה העיר הגדולה המהוללה אשר תחת ממשלת השכרה י"ה גדול ותבוא
מלכותה אמין בשנת ש"ו לפ"ק בקדש שבע

א"ב

ע"י אורי

אורי. יורה ט"ז ע"ב

בבית בן מסק בית הארון נוארקו אכטו וניאו יוסטיניאן

אורי. יורה ט"ז ע"ב ע"פ ד"ר א"ב

אורי. יורה

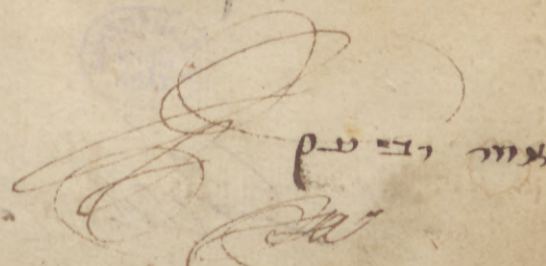
[Large handwritten signature]

סימני אותיות הספר

באות אלף	ענין אמירת שירה וענין סדרי בראשית ותחיית המתים וקרח ועדתו
באות ב"ת	ענין בניין עולם הזה ועולם הבא ונביה
באות ג'מל	ענין גמילות חסדים
באות דלית	ענין חכונת דלים
באות ה"א	ענין חי דוש העולם וירושלם ובריאת העולם
באות ו"ו	ענין סוד האותיות שמסר הקב"ה למושה ולאבות
באות ז"יין	ענין מפתחות שביד הקב"ה
באות ח"ית	עניני תשובה
באות ט"ת	ענין ירושלם ונילגול מחילות
באות י"וד	ענין עולם הבא
באות כ"ף	ענין שמחת הצדיקים בנגן עדין
באות ל"מ"ד	ענין תולדת האברים
באות מ"ס	ענין קילום האותיו להקב"ה ועלייתן לכתרו
באות נ"ן	עניני הכשמה וחיבוט הקבר
באות ס"יך	עניני ד"יקים וחסידים וירושלי ומשכן שעשה מרעה וענין התורה
באות ע"ן	ענין מביאור קיום התורה
באות פ"א	ענין תולדות האברים לכבוד הקב"ה
באות צ"י	ענין פתחון פה ומענה לשון ואיך הראה הקב"ה למרעה הנע
באות ק"ף	ענין שליחות משה לפרעה ותשובת פרעה
באות ר"ש	ענין דוד המלכה ודוד המבול
באות ש"ן	ענין הרשעים ודינם לעולם הבא
באות ת"ו	ענין תאות האדם שמתאוה בעולם הזה

frans. vignettes & practica vidit et approbavit
 Apr 22 1575 S. I. H.

אמר רבי עקיבא

א

אמר

רבי עקיבא אלף
 מדה הוא אלף
 מלמד שאמרה תורה אמת
 למד פ"ך כדי שתזכה לחיי
 העולם הזה פ"ך למד אמת כדי שתזכה
 לחיי העולם הבא מפני מה מפני ש
 שהקדוש ברוך הוא נקרא אמת וכסאו
 מאז יושב עליו באמרו ופניו יקדמו חסד
 ואמת וכל דבריו דברי אמת וכל משפטיו
 משפטי אמת וכל אורחותיו חסד ואמת
 ומנין שהק"ב נקרא אמת שנאמר וי' אלהים
 אמת ומנין שכסאו מאז יושב עליו באמת
 שנא' והוכן בחסד כסא ומנין שפניו יקדמו
 חסד ואמת שנא' צדק ומשפט סכון כסאך
 וגומר ומנין שדבריו אמת שנאמר ראש
 דברך אמת ומנין שמשפטיו משפטי אמת
 שנאמר משפטיו וי' אמת צדקו יחדיו וכל
 אורחותיו חסד ואמת שנ' כל אורחותיו
 חסד ואמת

צדיק יי' בכל דרכיו ומני' שאף ימים ונתרן
 אומרי שירה שנאמ' לקולות מים רבי ומני'
 שאף הר' ונבעות אומרים שירה שנאמר
 ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזי החית
 וכל בהמרמש ואפור כנף מלכי ארץ וכל
 לאומים שרים וכל שופטי ארץ בחזורים
 וגם בתולות זקני' עם נערי' יהללו את שם
 יי' כי נשגב שמו לבדו מנין שכל סודי
 בראשית אומרים שירה שנאמר ממזרח
 שמש עד מבואו וגומר ומנין שאף אדם
 הראשון פתח בשירה שנאמר ממזרח שיר
 ליום השבת טוב להודות ליי' ולזמר

לשמן עליון בשמי מרום בתוך

מלאכי השרת

דבר אחר אפתח לשון פה ופה לשון אפתח שאי' נאמר

במאתים וארבעים ושמונה אברי' שנאדם
 לומר לפניו שירה אלא בפה ולשון שנא'
 פי יספר צדקתך שלא נמשלו פה ולשון
 לא כים ובגליו כשם שהים מרחיב ופותח
 כך הפה מרחיב ופותח כשם שהים מלא
 מרגליות כך הפה מלא מרגליו של עצמו
 כשם שהים מביע מים כך הפה מביע מים
 כשם שגל מתוך הים מתנבר ועולה כך
 הלשון בתוך הפה מתנבר ועולה כשם
 שהים מטביע ספינה בתוכו כך לשון מ
 מרשיע את הבריא בדבר וכשם שהים
 מצפצף כך הפה מצפצף וכשם שגל הים
 מרגיש כך לשון של אדם מסעיר ברוח
 עבירה כשם שהים פולט חמים כך הפה
 פולט מים כשם שגליו חיים הורגין את
 הבריות כך הפה ולשון הרע הורג את
 הבריות וכשם שהים יש לו שפה מזה
 ומזה כך לשון יש לו שפה מזה ומזה כשם
 שהים מביא ומסריח כך הפה מביא
 ומסריח כשם שגלה הים הכל מתיארים

ממנו כך לשונו של אדם הכל מתיראין
ממנו מההים לסוף מימיו מתגעש' לרפש
וטיש שנאמר ויגעשו מימיו רפש וטיש כך
הפה סוף דבריו לתוהו והכל שב' כרית יי'
כל שפתי חלקות וגומר

דבר אחר לפתח לטו' פה ופה
לשון אפתח אפתח

להם לישראל פה ולשון בדברי תורה כדי
שישבחו שמי בכל יום ויום שאם אי' ישראל
בעולם אין לי שבת וגדולה שאמלא שירה
וזמרה שישראל אומרים לפני כל יום
לא בראתי עולמי אפילו ישראל שכל
העולם כולו נברא בשבילן לא בראתיים
אלא בשביל שירה שנאמר עם זו יצאתי
לי תהלתי וספרו

דבר אחר א אם אין אלף אין
בית אם אין בית

אין אלף אם אין תור' תמימה אין כל העולם
כולו מתקיים אם אין כל העולם כולו מ
מתקיים אין תורה תמימה מתקיימת אם
אין גימל אין דלית אם אין דלת אין גימל
אם אין גמילות חסדים אין דלים אם
אין דלים בעולם אין גמילות חסדים
בעולם שנאמר חסדו יי' אזכיר ומנין ש
שישראל איתקרו דלים שנאמר את עם
עני תושע ועינים רמות תשפיל לו אומות
העולם

דבר אחר אלף אמר הקדו ברוך
הוא אמנותו לישראל

פקודתי וקפודתי לישראל אמנותי אין
אמנותי אלא תורה שנאמר ואהיה אצלו
אמן ומנין שהפקיד הק' בה אמנותו לישראל
שב' זכר חסדו ואמנותו לבי ישראל והיה ישראל
פותחין את פיהם ואומרים שיררה לפני
הק' בה באותה שעה שנאמר יי' לאהים אתה
ארוסם אודה שמך כי עשיתם פלא עצות

מרחוק אמונה אומן אם נאמר אומן למה
נאמ' אמון אם נאמ' אמון למה נאמר אומן
אלא למה נאמ' אומן מלמד ששתי אמנות
הפקיד הקבה לישראל על הר סיני אחד
לישראל ואחד למשיח אחד לישראל מנין
שנאמר זכר חסדו ואמנותו לבית ישראל
ואחד למשיח מנין שנאמר והיה צדק אזור
מתניו והאמונה אזור חלציו

דבר אחר אלף אמר הקדו ברוך
הוא לישראל אמרת

"פארתי לעמי פארתי לעמי אמרת ואין
אמרת אלא תורה שנאמר יערוף כמטה
לקחי תיל כטל אמתי ואין לקחי א
אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי
לכם תורתי אל תעזבו ומהו אל תעזבו
מלמד שבשעת מתן תורה קרא הקדו ברוך
הוא לישראל ואמר להן בני מקח טוב יש
לי בעולם ואני נותן לכם לעד אבל אם
תקבלו את תורתי ותשמרו את מצותי מ
משיבין ואומרים לפני רבוננו של עולם אין
זהו מקח טוב שאתה נותן לנו אם שמרנו
את תורתך משיב הקדוש ברוך הוא ואמר
להן זה העולם הנא משיבין ישראל ו
ואומרים רבוננו של עולם הראינו דוגמא
של עולם הנא משיב הקדוש ברוך הוא
ואמר להן זה שבת שהוא אחד מששים
של עולם הנא שנאמ' זכור את יום השבת
ומנין שכלו שבת שנאמר מזמור שיר ליום
השבת וגומר ליום שכלו שבת וכיון שראה
אדם הראשון את השבת פתח את פיו ב
בשבחו של הקדוש ברוך הוא ואמר מזמור
שיר ליום השבת טוב להודות ליי' ולזמר
לשמך עלין באותה שעה מלאכי השרת
יורדין כתות כתו' ואומרים טוב וכן השמי
מקצתן היו אוהזין בידיהן כינורות ועוגבו
ומקצתן היו בידיהם גבלים ומצלתיים וכל

כלי שיר

כִּלְיֵי שִׁיר וּמִנְגִינָן לִפְנֵי בְשִׁיר שְׁנֵא' וְלִזְמֵר
 לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן לְהַגִּיד בְּנֶקֶד חֶסֶדְךָ זֶה עוֹלָם
 הַבָּא שְׁנִמְשַׁל לְבַקְרִים וְאִמְוֹנֵתְךָ כְּלִילֵי לִוְיָהוּ
 זֶה עוֹלָם הַזֶּה שְׁנִמְשַׁל לְלִילָה שְׁנִאֲמַר
 תִּשַׁח חֶשֶׁד וַיְהִי לִילָה בּוֹת רַמְמוֹשׁ כָּל חֵיתוֹ
 יַעֲרֵי וְכִי כָל חֵיתוֹ יַעֲרֵי לֹא תִרְמוֹשׁ אֵלֶּא
 בְּלִילָה וּבַיּוֹם אֵינִי רֹמֶשֶׁת כָּלֵל לֹא מִלְמַד
 שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה נִמְשַׁל כְּלִילָה וּמַלְכֵי אֹמֹת
 הָעוֹלָם מְשֻׁלִּי כְּתוּבִי שֶׁהֵם רֹמְשֵׁי כִיעֵר בֵּינִי
 וּבְלִילָה וְכִיּוֹן שְׁעֵלָה עֲמוּד הַשָּׁחַר כֶּשֶׁם
 שְׂכַל הַחַיִּית חֲזוֹרוֹת לִיעֵרִם וּלְמִקּוֹמָם כִּךְ
 מַלְכֵי הָאָרֶץ וְרוֹנְגֵי תַבַּל כִּיּוֹן שְׂבָא עֲלֵיהֶם
 עוֹלָם הַבָּא וּמַלְכוֹת מִשִּׁיחַ חֲזוֹרִים לִיעֵרִם
 וְלְמִקּוֹמָם וְיִוְרָדִין מְגֻדְלוֹתָן וְאִינֵן בֹּאִין לִ
 לְעוֹלָם שְׁנִאֲמַר וְהָיָה יי' לְמֶלֶךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ

דבר אחר

אֵלֶּף זֶהוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שֶׁהוּא רֵאשִׁון וְ
 הוּא אַחֲרוֹן הוּא אֵלֶּף בְּרֹב אֵלֶּפֵי מֶלֶךְ
 כֶּשֶׁם שֶׁאֵלֶּף רֵאשׁ כָּל הָאוֹתוֹת כִּךְ הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא רֵאשׁ כָּל הַמַּלְכִּים וְגַם הוּא סוּף
 לְכָל הַמַּלְכִּים שְׁנִאֲמַר אֲנִי רֵאשִׁון וְאֲנִי
 אַחֲרוֹן אֲנִי הוּא רֵאשִׁי לְמִקְרָא לִזְמֵר וְאֵת
 אַחֲרוֹן אֲנִי הוּא מִהַ תְּלַמֵּד לוֹ אֶת אַחֲרוֹנִי
 אֲנִי הוּא כָּל מִלְמַד כֶּשֶׁמְהַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא עוֹמֵד בְּעֲצָמוֹ וּמִסֵּדֵר
 סֵדֶרֶן שֶׁל אַחֲרוֹנִים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא סֵדֶרֶן
 שֶׁל צְדִיקִים סֵדֶרֶן שֶׁל חֲסִידִים סֵדֶרֶן שֶׁל
 עֲנִיּוֹם סֵדֶרֶן שֶׁל נְבִיאִים סֵדֶרֶן שֶׁל פְּרַגְסֵי
 הַדּוֹר סֵדֶרֶן שֶׁל דּוֹר וְדוֹר וְכָל בְּרִיָּה וְכַרְיָה
 וְכָל חַיָּה וְחַיָּה וְכָל עוֹף וְעוֹף וְכָל נִשְׁמָה
 וְנִשְׁמָה וּמוֹרִיד חֲנוּךְ בֶּן יִרְדְּ שִׁשְׁמוֹ מִסְטְרוֹן
 וְאֵת אַרְבַּע הַחַיּוֹת מִתַּחַת גְּלִגְלֵי מִרְכַּבוֹת
 כִּסְאוֹ וּמַעְמִיד אֶת כִּסְאוֹ לְצַד אַחֲרֵי וּמַעֲלָה
 אֶת קִרְחָה וְאֵת עֲדָתוֹ מִשְׁאוֹל וּמִתְהוֹם רַבָּה
 וּמְכִיאִין לִפְנֵי כָל בְּאֵי עוֹלָם וְהוּוּ מַעְמִיָּין

עַל רְנַלִּיחֹן וְהוּא מִסֵּדֵר דִּינָן שֶׁל עֲצָמוֹ
 לִפְנֵי הַכְרִיּוֹת אֹמַר לָהֶם כָּלֹם רֵאשִׁית
 אֱלֹהֵי אַחֵר מִכְּלַעֲדֵי בְשִׁמִּים מִמַּעַל אִו אֶבְרָא
 מִתַּחַת אִו בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם הָעִידוֹ בִּי
 וְתִאֲמְרוּ אִמֵּת שְׁנִאֲמַר אִתָּם עֲדֵי נֹאֹם יי'
 וְאֲנִי אֵל מְשִׁיבֵן מִסְטְרוֹן וְחַיּוֹת הַקְדוּשׁ וְ
 וְקִרְחָה וְעֲדָתוֹ כָּלֹם בְּבֵרַת אַחַת נְקוּל אַחַד
 כִּפָּה אַחַד כְּדִיבּוֹר אַחַד וְאֹמְרִין לִפְנֵי כָל
 בְּאֵי עוֹלָם לֹא רֵאשִׁין כְּמוֹךָ מִעוֹלָם רִשׁוֹת
 אַחֵר בְּאַרְץ מִתַּחַת אִין מֶלֶךְ כְּמוֹךָ וְאִין צוּר
 בְּלַחַךְ וְאִין לָדִים זוֹלַתְךָ אַתָּה רֵאשִׁון וְאַתָּה
 אַחֲרוֹן וְאִין אֱלוֹד מִכְּלַעֲדֵיךָ וְאִין עוֹד לָדֵי
 שְׁנִאֲמַר וְאִין כְּמוֹךָ בְּאֵלִדִּים וְאִין כְּמַעֲשֵׂיךָ
 בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מְשִׁיב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל
 בְּאֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁנִאֲמַר רֵאשׁ עֲתָה כִי אֲנִי
 אֲנִי הוּא מִה הוּא אֲנִי אֲנִי ב' פְּעָמִים אֵלֶּא
 מִלְמַד שֶׁאֵם לָהֶם הַקְדוּ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי הוּא
 עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם וְאֲנִי הוּא מִשְׁנִבְרָא
 הָעוֹלָם וְאִין אֱלִדִּים עֲמוּדֵי לְעוֹלָם הַבָּא אֲנִי
 אִמִּית וְאַחִיָּה אֲנִי הוּא שְׂאִמִּית כָּל בְּנֵי אָדָם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲנִי הוּא שְׂאִחֲזִיר לָהֶם דַּחַ
 וְנִשְׁמָה וְאַחִיָּה אִו לְעוֹלָם הַבָּא וְאֲנִי הוּא
 שְׂמַחְצֵי אֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּעוֹרוֹת עֵינַיִם
 בְּחַרִּישוֹת אֲזִנִּים בְּחִיגְרוֹת רְגֵלִים בְּכִלְיֹן
 אֲצַבְעוֹתַיִם בְּפִגְלוֹת אֲכָרִי בְּעֵרְלַת שְׂפָתַי
 בְּאֵילְמוֹת פִּי וְלִשְׁוֹן וְאֲנִי הוּא שְׂמַרְפָּא א
 אֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא וְאִין מִיּוֹדֵי מִצִּיל לַיּוֹם
 הַדִּין

דבר אחר

מַחְצֵי וְאֲנִי אֶרְפָּא
 כֶּשֶׁם שֶׁאֲדָם נִפְטָר
 כְּמוֹסוֹ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה כִּךְ חוֹזֵר בְּמוֹמוֹ ל
 לְעוֹלָם הַבָּא מִי שְׁנִפְטָר חָגֵר חוֹזֵר חָגֵר מִי
 שְׁנִפְטָר סוּמָא חוֹזֵר סוּמָא מִי שְׁנִפְטָר חֵרֶשׁ
 חוֹזֵר חֵרֶשׁ מִי שְׁנִפְטָר אֵילִם חוֹזֵר אֵילִם מִי
 שְׁנִפְטָר גְּבִן חוֹזֵר גְּבִן מִי שְׁנִפְטָר דָּק חוֹזֵר
 דָּק אִו תְּכִלּוֹל בְּעֵינָיו אִו גֵּרֵב אִו יִלְפַת אִו

העולם הבא בבית ברא את העולם שנא' בראשית ברא אלהים בבית דן את העולם שנאמר קץ כל בשר בא לפני גש לפני קרוב לפני לא נאמר לא בא לפני שיהתי

העולם בבית שנאמר ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה בלבל הלשון בני מנין שנאמר כי שם בלל י' שפה כל הארץ

הפך הלף חילף עירב לא נאמר לא בלל ברך האזרחי בבית מנין שנאמר וי' ברך את אברהם בכל יצחק בבית מנין שנאמר ויצחק בא מבוא יעקב בבית מנין שנאמר בית יעקב בכל מקום אבל אוהל יעקב

משכנות יעקב שורש יעקב לא נאמר לא בית יעקב שבטים מנין וישראל בחרתי בו חשקתי חפצתי רציתי בו לא נאמר אלא בחרתי בו בית יוסף מנין שנא' ובית יוסף

להבא ישראל מנין שנאמר בית ישראל ברכו את י' ירושלם מנין שנאמר ובחר עוד בירושלם חשק חפץ רצה לא נאמר לא בחר ציון מנין שנאמר שני כי ביתי בית

תפלה עולם הבא מנין שנ' כי הנני בורא השמים החדשים והארץ החדשה
דבר אחר ב' מה נשתנה ב' מכל האותיות שבר' הקדוש

ברוך הוא כל סדרי בראשית שגלוי וידוע היה לפני הקדוש ברוך הו' שב' פעמי עתיד העולם ליחרב אחד בימי דור המבול ואח' בסוף אלפים תשעים ושלש שנה

דבר אחר ספני ששני פעמים היה עתיד בית המקד' ליחרב

דבר אחר ספני שאמר הקדוש ברוך הוא שני עולמים אני עתיד לבראת העולם הזה והעולם הבא

מרוח אשך ואחר כן יושב הקדו' ברוך הוא כרופא ומרפא אותם בפני כל באי עולם שנאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר י' ורפאתי י'

דבר אחר אלף ספני מה כותבין אותו באו' אחת וקורין אותו בשלש אותיות ספני שהוא נחשב אחד שמע ישראל י' אלהינו י' אחד הקדוש

ברוך הוא נקרא אחד וקריאת שמו אותיות משולשת ומנין שהקדו' ב' ה' אה' וכל שם ושבח שלו אין קורין לפניו אלא כמשולש אלהי האלהי ואדוני האדוני וכן שיר השירי שיר אה' שירים ב' הרי משולש שמו במדת

האמונה בראתי את העולם ובמדת אמונה אני נוהג עמו ובמדת אמונה אני עתיד ל' להדש שבעים שמות יש להקדוש ברוך הוא בפרוש ושאר שלא בפרוש אין להן חקר ואין להן מספר

ב אל תקרי ביה אלא בית ומע היא ביה אמר הקדו' ברוך הוא בנתי יצאתי תכנתי בניתי שני פלטרין שלי אחד למעלה ואחד למטה יצאתי כל סדרי בראשית תכנתי חיי עולם הבא שנאמ' מי תכן את רוח י'

דבר אחר בית בוגי בכל בית ה במלכות בוגי בית אמ' הקדו' ברו' הוא בכ' בראתי את העולם בכ' דגתי את העולם בבית שיחתי את העולם בכ' בלבלתי את העולם בבית ברכתי את

אזרחי בכ' ברכתי את יצחק בכ' ברכתי את יעקב בבית ברכתי את השבטי' בכ' ברכתי את יוסף בבית ברכתי ארץ ישראל בבית ברכתי את ירושלם בבית ברכתי את ה

ה

דבר אחר בית בינה לכל בריא

בינה לכל יצור בינה לכל נפש בינ' לכל נשמה בינה לכל רוח
שאלמלא בינה אין העולם מתקיים אפילו
שעה אחת שנאמר הכול לכם אנשי חכמים
וגבונים באותה שעה אמר להם הק"ה
לישר בני הכול לכם בעלי בינ' להיו ראשי
עליכם מיד הלך משהויה מחזיר בכל
משכנותיהן של ישראל לבקש בעלי בינה
ולא מצא שני זאקה את ראשי שבטיכם
אנשים חכמים וידועים ולא מצא גבונים
מכאן אתה למד שגדולה בינ' לפני הק"ה
יותר מן התורה שאפילו אדם קורא תורה
נביאים וכתובים ושונה משנה וזמרים
הלכות ואגדות שמעות וחסופות מושבו
ומעמדו והנהו לכל סדרי בראשית ואין בו
בינה אין תורתו שוה כלום מפני מה ברא
הק"ה את העולם בב' וסיים בל' כדי ש
שכשתרבם ביהד אין לא בל' וכשתהפוך
אותם אין לא לב' אם להם הקבה לישראל
בני אם אתם מקיימים שני דברים הללו
אני מעלה עליכם כלו קיימתם את התורה
כלה

רוח חיי' בינ' ומחשב' מנין שנ' לתת לפתאי'
ערסה עצה ותושיה בינה וגבורה מנין שנ'
לי עצה ותושיה אני בינ' לי גבורה מאירת
עינים מנין דכתי' אז תפקחנה עני עורים
הליכת רגלי' מני' שנ' מיי מצעדי גבר כוננו
משוש ידי' מני' שנ' שאו ידיכם קדש פתיחת
פה מנין שנ' מי שם פה לאדם מענה לטון
מנין שנ' מיי מענה לטון

דבר אחר

או של ומטר וגשמי רצון
ברכה ונדב' שנתן הק"ה
משמי מרום בעולם בכל שנה ושנה שנא'
וגתתי מטר ארצכם בעתו שאילמלא
גשמים יורדים בעולם אין כל בריה יכולה
להתקיים שנאמר הרעיפו שמים ממעל
ושחקי' יזלו צדק שאלמלא צדקה וגמילות
חסדים שנתן הקדוש ברוך הוא ששחקים
אין העולם מתקיים שנאמר ושחקים
יזלו צדק וכתי' ומטר עליהם מן לאכול
ומה נשתנה שחקים מכל רקיעי מרומים
מפני שכל כחו וגבורתו של הק"ה אינו
אלא בשחקים שנא' תנו עוז לאלהים על
ישראל נאותו ועוזו בשחקי' גאותו בשחקי'
מנין שנא' רוכב שמים בעזרן ובנאותו
שחקים שכינתו בשחקים מנין שנא' ויצו
שחקים ממעל תורתו בשחקים מנין שנא'
ועזו בשחקים אין עוז לא תורה שנ' יי עוז
לעמו יתן ירושלם ובית המקדש בשחקים
כשהיא בנויה באבנים טובות ומרגליות
באבן יקרה ובאבן כדכד ובכל מיני אבן
יקרה ירושלם נקראת צדק שנא' צדק
ילין ביה ולמדו נקרא שמו שחקים שהן
משחקים מן של ומטר ודגן לישראל בין
בעולם הזה ובין לעולם הבא

דבר אחר

שחקים אין שחקי'
אלא שחקים שהם
משחקים בכל מיני שיר חסרה ובכל מיני

מהו

גימל מלמד שאמר
הקדוש ברוך הוא
נמלתי יחד מחסדי' לדלים
לדלים מחסדים יחד גמלתי
ומה גמילות של הקדוש ברוך הוא שהוא
עושה את עולמו בכל יום ויום אלו הן
רוח וגשמה ותכונה וחכמה וערסה
עצה וגבורה בינה ומחשבה מאירת עינים
ושמיעת אוני' והילוך רגלים ומישוש ידיים
ופתיחת הפה שהוא נותן לך לאדם וברייה
שבתן העול' מתקיים שנ' חסד יי' מלאה
חאר רוח וגשם מנין שנ' ויפת באפיו גשם

וערב לפני השכיב' בבית המקדש שבפרו
 שג' הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו
 זה בית מקדשו שבשחקי מרומי דא שחקי
 שאלף ושמונה עשר מחנות עומדים לפני
 השכינה בבית המקדש שבשחקי לו לפני
 קדוש בכל יום ויום וכל מחנה אלף ושמונה
 עשרה ריבבן מלאכי השרת שכן שחקים
 בנימטריא אלף ה' מחנות שהן סובבין
 לפני השכינה שבשחקים ומרומין שמו
 של הקבה בכל מיני זמר מבקר ועד ערב
 אומרים לפניו ק' ק' ומערב עד בקר א
 אומרים ברוך כבוד ה' ממקומו מפני מה
 מפני ששכינה תעלה למרומים בלילה
 לבית מסתרים שנאמר אכן אתה אל מ
 מסתתר אמר הק' בה כל דברי לעולם נצב
 בשמים שנאמר לעולם י' דברך נצב ב
 בשמים ואין דבר אלא מלאך הרומא שגא'
 ישלח דברו וירפאם'

וערב לפני קול דברוהם יתור מכל בני
 אדם שתחת השמים שנאמר כי שומע אל
 אביונים י' ואת אסיריו לא בזה מהו ואת
 אסיריו אלו בעלי חולי ובעלי מכה שהן
 דומין בעולם הזה כאלו חבושים בבית ה
 האסורים עד שהקבה שולח להם רפואה
 וירפאם מהליים שנאמר ויצקו לו י' בצר
 להם ואסורים אלו חולים שנאמר לאמר
 לאסורים צאו ולא עוד לא שהקבה מנגלת
 רחמי עליהם ומקומם מעפר להושיבם
 עם נדיבים ולהנחילם כסא כבוד שנאמר
 מקים מעפר להושיבם וגומר אין כבוד לא
 העולם הבא שנאמר כבוד חכמים ינחלי
 ואומר יעלוו חסידים בכבוד ירגנו על מ
 משכבותם ואין משכבותם אלא העולם
 הבא שנאמר יבא שלום יגווחו על
 משכבותם'

דבר אחר אמר הקדוש ברוך הוא
 דברתי להקים לדל
 להקי' דברתי מפני שבני אדם שונאי לדל
 ואי מי שאוה' לדל לא אני בלב' ומי שיראו
 אותו ובני אדם מבזים חכמת דל שנאמר
 וחכמת המסכן בזויה ואני בעצמי משגב
 לדל שנאמר ויהי י' משגב לדל משגב
 לעתות בצרת וכשבא דל בתפלה לפני
 איני משיבו מלפני ריקן שנאמ' א' ישוב דך
 נכלם ואני מקרב שכינתי אצלו בכל יום
 ויום שנאמ' קרו' י' לנשברי לב ואי' נשברי
 לב אלא עניים וכל האוטם אזנו משמוע
 צעקת הדל ואינו יענה לו בשעה שאעק
 לפני בקול צעקה ומר' וגם הוא יקרא ולא
 יענה שנאמר אוטם אזנו מצעקת דל גם
 הוא יקרא ולא יענה ולא עוד אלא שאינו
 מביש הקדוש ברוך הוא בכל רגע ורגע לא
 בדל שנאמ' ו' זה אביש אל עני ונכה רוח
 עשיר

עשר

עשיר

וארץ חדשה לא נאמר לא השמי' החדשים
 והארץ החדש' מכאן אתה למד שלא היתה
 מלפני הקבה לא כמעשה בראשית של
 עולם הזה ולא כמעשה אחרית של עולם
 הבא שלא בראו אלא בדבר שאין בו ממש
 אחר כלכד בה' ומה נשתנה מכל האותיות
 שבהם ניתנה הורה לישראל שאין בו ממש
 מפני שכל האותיות כשארם מוציאין מפיו
 הוא מרגיש בהן בשפתיו ובלשונו ומוציא
 טיפת רוק מפיו אבל הוא' כשארם מוציאן
 מפיו אינו מרגיש בו אלא בשפתיו ולא ב'
 בלשונו כל האותיות כולן מקבלו טומאה
 אבל ה' אינה מקבלת טומאה מפני שכל
 שמות המפורשות אינן נכתבות אלא בה'
 ובה נתחתמו שמים וארץ ועה' ועה' וימות
 המשיח וכמה הן אותיות שבהן נתחתמו
 שמים וארץ שמים עשרה הן כנגד שמים
 עשרה שעות היום ושמים עשרה שעות
 הלילה ושנים עשרה חדשי שנה ושמים
 עשרה מזלות ושנים עשרה שבטי' ושמים
 עשר ארצות וכולן על שמותן של שבטים
 שג' יצב גבולות עמים למספר בני ישראל
 ואלו הן שמים עשרה אותיות שנאמ' אהיה
 אשר אהיה כיצד נתחתמו בהן ארב' ארבע
 לכל רוח ורוח שתי אותיות מלמעלה לכל
 רוח ושתי אותיות מלמטה לכל רוח אה'
 מלמעלה יה' מלמטה ורוח רביעית פתוחה
 ועומדת ואינה חתומה יש זמן שהיא פתוח'
 ועומדת ואינה חתומה יש זמן שהי' פתוחה
 ויש זמן שהיא חתומה ובזמן שהיא חתומה
 אינה חתומה אלא ביה' והי' מלמעלה
 וה' מלמטה ומפני מה יש זמן שהיא
 פתוחה מפני שבו ירד הקדוש ברוך הוא
 לבלבל את הלשון שנאמר וירד ה' לראות
 ארץ העיר ובה' ירד על הר סיני ובה' עתיד
 לירד לחדש ארץ העולם שנאמר ועמדו

עשירים בעולם הזה ועניים לעולם הבא
 לפי שאין כל אדם זוכה לשתי שולחנורה
 ואם יש אדם מישראל שנוהג במזל טוב
 להיות בעולם הזה ויכיר בוראו בכל לבבו
 והולך בתומו ובענוה ולא מניס דעתו על
 חבירו ולא אמר בלבו אני גדול מפלוני
 ופלוני ולא יענה לעני' כנכהות הלב ולא
 יקלל אדם שהוא טפון ועסה מעושרו
 לעניים צדקה ולעשירים גפילות חסדים
 בהלואה ונותן דעתו בכל שעה על בוראו
 ואומר בלבו בשפלות וברוח נמוכה מה
 אני מה חסדי מה צדקתי לפני בוראי זה
 אוכל הפירות בעולם הזה וחקרן קיימת לו
 לעולם הבא וכל מצות שיעשה האדם ב'
 בעולם הזה ולא יעשה אות' באהב' וביראה
 אינו מקבל שכר מאותן מצות שיעש' האד'
 בעולם הבא ואם תמיה אתה בדברי הלל
 בא והסתכל בעשו הרש' ואומ' העול' שהם
 אוכלים מלכות וגדולה בעולם הזה וסופן
 שגשרדין מן העולם הבא שנאמ' והיה בית
 יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש
 ואומר אבדו גוים מארצו ואומר וזואלילים
 כליל יחלוף ואומר ישו בו רשעי' לשאולה
 אבל יש נוחלין חיי עולם הזה וחיי העולם
 הבא כשביל צדקות שעושין שנאמר ועמד
 כלם צדיקים ואומ' ויקבלן מלכות' קדישי
 עליונים ומניין שישראל נקראו עליונים
 שנאמר אני אמרתי להים אתם ובני עליון
 כלכם

ה

ה' אין ה' אלא שמו של הקבה
 המפורש שבו נבר' העולם כלו
 שנאמר אלה תולדות השמים
 והארץ כהבראם אל תקרי כהבראם אלא
 בה' כראם ומנין שאף שמי' וארץ שעתידיים
 להתחדש אין נבראין אלא בה' שנהשמים
 החדשים והארץ החדשה' שמים חדשים

לחדשו ומניין שבמדת אמונה ברא את העולם שנאמר ה' אלהים אתה ארוממך אודה את שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן ומניין שבמדת אמונה מנהיגו שנאמר אל אמונה ואין עול ומניין שעתידי לחדשו במדת אמונה שנא ואמונותי וחסדי עמו

ך חותמות של הקדו ברוך הוא שבנתמו כל שמו המפורשים שעל כסא הכבוד שנאמר זה שמי לעולם אלו שמות המפורשי' והזכרי לדור דור אלו חותמו השם שכל שם ושם שבמרכבה יש לו חותם ויש לו כינוי והנה יושב על כסא אש וסביב סביב לו כעמודי אש שמות המפורשי' כל אחד בטכסי אש כל אחד ואחד בתוך מראות אש ועמהם חיילות רבות על שרי אש ובזמן שאדם משתמש בהם מתמלא כל רקיע ורקיע כלו אש ויורדין לשרוף את העולם באש כיון שמניעין לארץ רואין שכנפי שמי' קשורים בכנפות הארץ וכנפות הארץ בכנפו' שמי' וחותומין בטבעת אחיה אשר אחיה מיד עומדין כמעטן ונוהגין במדת רחמים עם כל העולם ועם אותו המשתמש בהן ששאלמלא לא חתם הקדוש ב'ה בחותמו ארבע רוחות העולם כשאד' משתמש בהם מיד העולם מתמלא אש אלא שחותם ה'נה ואיגו שולט אש לעולם שנאמר הלא כה דברי כאש נאום ה' והשם שהוא נתגלה למשה בסנה מתוך אהבה מתוך הרחמים ומתוך הענוה ומתוך הישרות ומתוך השפלות ומתוך הצדקה ומתוך האמנה ומתוך אברהם יצחק ויעקב שאפי' אברהם יצחק ויעקב שהם גדולים ממלאכי השרת והקדוש ברוך הוא אהבם אהבה גמורה לא גילה להם שם המפורש לא למשה בלבד

שנאמר

דגליו ביום ההוא על הר הזחלים ואמר כן ירד הצבאות לצבא על הר ציון וכל ה האותיות הללו של אש הן ומראיהן כמרא' ברק ולהבת אש סביב להן וכל אחת ואחת שיעור קומתו עשרים ואחד אלפי' רבבות ופרפראות וכלן קשורות כתרנים של זיקי זוהר מפני שהן חקיקות כעט באצבע ידו של הקדוש ברוך הוא ומניין שכל שם ושם שיעורו עשרים ואחד אלפי' רבבות פרסדאו' שכן היא בנימל ומה הוא שאמרה כתיב אהיה אשר אהיה מלמד שאמר הקדוש ב'ה אני הייתי ואהיה אני הייתי קודם שנברא העולם ואני הוא משנברא העולם ואני הו' שאהיה ל'עה' דבר אחר אהיה אשר אהיה אמר הקנה במדת רחמים בראתי העולם ובמדת רחמים אני מנהיגו ועתיד אני ל' לחדשו במדת החי' ומניין שבמדת רחמי' ברא את העולם שנאמר זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם חמה ומניין שבמדת רחמים הוא מנהגו שנאמר ויעבור ה' על פניו ומניין שהוא עתיד לחדשו במדת רחמים שנאמר כה אמר ה'שבת לי ירושלים ברחמים'

דבר אחר

אהיה אשר אהיה אמר הקדוש ב'ה במדת הטוב בראתי את העולם ובסדר הטוב אני מנהיגו ואני עתיד לחדשו במדת הטוב ומניין שבמדת הטוב ברא את העולם שנ' טוב הלכל ומניין שבמדת הטוב מנהיגו שנ' טוב ה'למעה ביום צרה ומנין שבמדת הטוב עתיד לחדשו שנאמר הטיבה ה' לטובים'

דבר אחר

אהיה אשר אהיה אמר הקדוש ב'ה במדת אמונה בראתי את העולם ובמדת אמונה אני מנהיגו ובמדת אמונה אני עתיד

שנאמ' ושמ' הלא נודעת' להם ומה הודיע
 להם מקצת שמו שאינו מפורש שנא' וארא
 אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שדי
 ושמ' ה' לא נודעת' להם ג' אותיות הללו
 הודיע להם כנגד שלשת ש' כנגד אברה' ד'
 כנגד יצחק ז' כנגד יעקב ולכלם שם אחד
 גילה להם אבל למשה גילה לו כל השמו'
 בין שמות המפורשים בין שמות החקוקים
 על כתר מלכות שבראשו ובין שמות ה'
 חקוקי' א' כסא הכבוד בין שמות החקוקי'
 בטבעת שבידו בין שהן עומדין בעמודי אש
 סביבות מרכבותיו בין שמות שהן מפרחים
 סביבות שכינה כנשרי מרכבה בין שמות
 שנתחממו בהן שמים וארץ ים ויבשה הרי'
 ובקעות תניני תהומות וסדרי עולם וסדרי
 בראשית סדרי מעונות וכול וערבות וכסא
 הכבוד אוצרות חיים ונגז' ברכות נגז' של
 ומסר נגז' ברקים נגז' עננים ורוחות ונגז'
 בשמות של חיים ושל סתי' שנ' יודיע דרכי
 למשה ומפני מה גילה לו דרכיו מפני שפ'
 עצמו מאצל עז' ונדבק תחת כנפי השכינה
 לאברהם שעמד בעשר נסיונות וליצחק
 שנעקד כשה תמיד על גבי המזבח ומסר
 דמו להקדוש ברוך הוא וליעקב שהרחיק
 את עצמו ואת בניו ואת בנותיו ואת קרוביו
 מעבודה זרה שנאמר ויאמר יעקב אל ביתו
 חסירו את אלהי הנכר א' מלם לאברהם
 לא גילה לו אלא על שם זרעו של ישמעאל
 שגופל בניהגם ליצחק על שם זרעו של
 עשו שנפל בניהגם ליעקב ספגי שבחר בו
 הקדוש ברוך הוא לסגולתו וחקק דמותו
 על כסא הכבוד שברקיע שנאמר כי יעקב
 בחר לו יה ישראל לסגולתו משבחין לו
 עליונים ותחתונים ככל יום שנאמ' ויאמר
 לו עבדי אתה אלא מפני שנאמר דרכיו
 לפני בוראו שג' למה תאמר יעקב ותדבר

ישראל נסתרה דרכי מה'
 ז'ן שמו של הקדוש ברוך הוא
 שהוא זן ומפרנס כל יצוגי כפיו
 בכל יוסוים מקרני ראמים ועד
 ביצי כנים שנ' מפרי מעשיך תשבע הארץ
 ואום פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון
 וכמה מפתחות יש לו להקדוש ברוך הוא
 יש לו מפתח של אשה שנאמר ויפתח את
 רחמה יש לו מפתח של גשמים שנאמר
 ויפתח ה' לך את אוצרו הטוב יש לו מפתח
 של תחיית המתים שנאמר וידעתם כי אני
 ה' בפתחי את קברותיכם יש לו מפתח של
 פרנסה שנאמר פותח את ידך יש לו
 מפתח של נקבים שנ' מהר צועה להפתח
 ויש לו מפתח של מן שנאמר ויכן להם מן
 ודלתי שמים פתח יש לו מפתח של חדוש
 מלכיות שנאמר ופתחו שעריך תמיד יש
 לו מפתח של עינים שנאמר אז תפקחנה
 עיני עורים וכתיב ויגל ה' את עיני בלעם
 יש לו מפתח של חרשים שנ' אזני חרשים
 תפתחנה יש לו מפתח של שפתים שנ'
 ה' שפתי תפתח יש לו מפתח של פה שנא'
 ויפתח ה' את פי יש לו מפתח של לשון
 שנאמר ומה מענה לשון יש לו מפתח של
 אסורים שנאמר ה' סתיר אסורים יש לו
 מפתח של ארץ שנאמר תפתח ארץ ויפרו
 ישע יש לו מפתח של גן עדן שנאמר
 פתחו לי שערי צדק יש לו מפתח של
 גיהנם שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק
 שומר אמונים אל תקרי שומר אמונים אלא
 שאומר אמן שבשביל אמן אחד שעונין
 רשעים מתוך גיהנם ניצולי מניהגם כיצד
 עתיד הקדוש ברוך הוא להגות יושב בן
 עדן ודורש וכל הצדיקי' יושבין לפניו וכל
 פמליא של מעלה עומדין על רגליהן מ
 מימינו של הקדוש ברוך הוא עם המזלות
 כ כ 2 ii ולבונה

אותן בנדים נאים והופשין בידם ומביאין
 אותן לפני הקדוש ברוך הוא ולפני כל
 הצדיקים כשהן מכוהנים ומסובדין שנאמר
 כהניך ילבושו צדק וחסידך ישמחו בשוב
 כהניך לו צדיקי אומות העולם שהן מכהני
 להקדוש ברוך הוא בעולם הזה כגון א
 אנטונינוס בן אסוריוס וחבריו וחסידיו לו
 רשעי ישראל שנקראו חסידים שנא' אספו
 לי חסידיו וכשנכנסין לפתח גן עדן נכנסין
 גבריאל ומיכאל תחלה ונמליכין בהקב"ה
 משיב הק"ה ואמר להם הניחו להם
 שיכנסו וראו את כבודי וכיון שנכנסין
 נופלין על פניה ומשתחוין לפניו ומברכין
 שמו של הק"ה מידי צדיקי גמורים וישרים
 שיושבים לפני הק"ה נותנין הודאה
 ומרוממים להקב"ה שנאמר אך צדיקים יודו
 לשמך ישבו ישראל את מנך ואומ' וירוממוהו
 בקהל עם וגו'

ח

חית אל תקרי חית אלא
 חטא מפני שחטא נחשב
 להם לרשעי ישראל בצדק'
 בשעה שזקן רואין פני הדין ומקבלין עליהן
 דינה של גיהנם וכיון שמעלין אותן זה דין
 בתשובה לפני הקב"ה מיד מתקבלין לפני
 שכינה כצדיקי וחסידיו שלא חטאו מעולם
 ומקבלים שכר על חטא שהיה ביד בצדקה
 שנאמר ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט
 וצדקה עליהם חיה הוא יחיה בהן יחיה לא
 נאמר אלא עליהם מלמד שעליהם יחיה
 עם הצדיקים והחסידים לעולם הבא ולא
 עוד לא שעולי אות' כי שיבה אצל השכינה
 מפני ששברו את לבם בתשובה לפני הבה
 שנאמר קרוב י' לנשברי לב'

דבר אחר

קרוב י' לנשברי לב
 מלמד שכל מי שלבו
 שבור בכל יום ורוחו נמוכה ודבורו ממועט
 בפיו

ולבנה וכל הכוכבים משמאלו והקדוש ב"ה
 דורש להם טעמי תורה הישרה שעתידי
 הקדוש ברוך הוא ליתן להם על ידי משיח
 וכיון שמניע לאנדה עומד ורובכל בן ש
 שאלתיאל על רגליו ואומר' תגדל ויתקדש
 וקולו הולך מסוף העול' עד סופו וכל באי
 עולם עונין אמן ואף רשעי ישראל וצדיקי
 אומות העולם שנשתיירו בניהנם עונין
 ואומרין אמן מתוך גיהנם עד שמתרעש
 כל העולם כלו וקולם נשמע בפני הקדוש
 ברוך הוא והוא שואל עליהם ואומר מה
 קול רעש גדול ששמעתי משיבין מלאכי
 השרת ואומרין לפני רבנו של עולם לו
 רשעי ישראל וצדיקי אומות העול' שנשתיירו
 בניהנם שעונין אמן מתוך גיהנם מיד מ
 מתגלגלן רחמי של הקדוש ברוך הוא
 עליהם ביותר ואו' מה אעש' להם יותר על
 דין זה כבר יצר הרע גרם להם באות' שעה
 נוטל הקדוש ברו' הוא מפתחות של גיהנם
 ונותן למיכאל ולגבריאל בפני כל ה
 הצדיקים ואומר להם לכו ופתחו שערי
 גיהנם והעלו אותם מתוך גיהנם שנאמר
 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר מצוות
 מיד הולכים מיכאל וגבריאל ופותחי' ארבע'
 אלפים שערי גיהנם ומעלה אותן מתוך
 גיהנם וכיצד מעלים אותם שכל גיהנם
 וגיהנם שלש מאות ארכו וג' מאות רחבו
 ועביו אלף פרסה ועסקו אלף פרסה וכל
 רשע שנופל לתוכו שוב אינו יכול לעלות
 מתוכה מה עושיין גבריאל ומיכאל באותה
 שעה תופשין ביד כל אחד ואחד מהן ומעלין
 אותן כאדם שהוא מקום את חבירו ומעלהו
 כהבל מתוך הכור שנא' ויעלגי מבור שאין
 משי' היין ועומדים עליהם גבריאל ומיכאל
 באותה שעה וירוחצין אותן וסכין אותן
 ופרמאים אותן ממכות גיהנם ומלבישין

בפיו בכל יום עמו שכינ' מהלכת ולא עוד
אלא שמעלה עליו הכתוב כאלו מזכה
בניו בלבד ומעלה עולות זבחים עליו שנ'
זבח אלהים רוח נשברה לב נשבר וגדכה
דבר אחר קרוב י' לנשברי לב

הקדוש ברוך הוא כל מי שיש בידו גסות
הרוח מעלה אני עליו כאלו מקללני בשני
העולמות וכל מי שזוכה יצרו בכל יום ומ'
ומתודה עליו מעלה אני עליו כאלו כבדני
בשני עולמות שנאמר זבח תודה וכבדני
שני נזנין אחד לעולם הזה ואחד לעו'

אל תקרי ט'אלא טיט ומחו
טיט זה טיט שבידו של
הקדוש ברוך הוא שנאמר
הנה כחומר ביד היוצר שכל העולם כלו
לא נברא אלא היסגו ולבסוף עתידין כלם
שחזורין לטיט שנאמר הכל הולך למקום
אחד הכל היה מן העפר ואין טיט לא עפר
שנברא ממנו אדם הראשון שנאמר ויצר
ה' אלהים עפר מן האדמה

דבר אחר

טיט זהו טיטו של
העולם הבא ש
שהצדיקים מציעין היסגו כיתות כיתות
בעשבי השדה בכמה לבושין שריזן הולך
מסוף העולם עד סופו כריזן עין שנאמר
ויציעו מעיר כעשב הארץ אין עיר אלא
ירושלם שנאמר העיר אשר בחרתי בה
מכאן את' למד שאין הקדו' ברוך הוא מחיה
סתים אלא בארץ ישראל שנאמר כה אמר
ה' כורא השמים ונוסיהם ואומר ונתתי צבי
בארץ חיים וכי יש ארץ חיים וארץ מתים
אלא ארץ ישראל שמתים חיים תחיל לעולם
הבא אם כן צדיקים שבחוצה לארץ כגון
משה ואהרן ושאר כל הצדיקי' ש'כד' מינות
העולם חייאן חיין ובאים לעולם הבא לא
מלמד שבשעת תחיית המתים יורד י'
הקדוש ברוך הוא משמי שמים העליונים
ויושב על כסאו בירושלם שנא' בעת ההוא
יקראו לירושלם כסא ה' וקורא להם הקדו'
ברוך הוא למלאכי השרת ואומר להם בני
לא בראתי אתכם לא לשעה זו כדי שתעשו

שכל שבורי לב ח'
חביבין לפני הקנה יותר ממלאכי השרת
שמלאכי השרת מרוחקים מן השכינה
שלשים וששה אלפים רבבות פרסאו' שנ'
שרפים עומדים ממעל לו כנמשרי' שלשים
וששה אלפים הן מלמד שגופו של שכינה
מאתים ושלשים וששה אלפים רבבאות
פרסאות ופרסאות הללו אינן כפרסאות
שלנו אלא כפרסה שלו שהפרסה שלו אף
אלפים אמה ואמח שלוד' זרתות ושפת זרת
שלו מסוף העולם ועד סופו שנא' מי סדד
בשעלו מים ושמים בזרת תכן

דבר אחר

שמים בזרת תכן מ'
מל'ט' שהשמי' ושמי
השמים זרת אחד אורכן זרת אחד רחבן
זרת אחד קומתן וארץ וכל תהומות פרסת
רגל אחד ארכה זפרסת רגל אחד רחקה
זפרסת רגל אח' קומת' עד הרקיע הראשון
אכל שבורי לב הקדו' ברו' הוא קרוב אצלו
כל היום מאמה ואמה לכך נאמר קרוב ה'
לנשברי לב והקדוש ברוך הוא מרחיק
שכינתו מעל גבהי לבב וכולן נהשבין עליו
בתועבה שנאמר תועבת י' כל גבה לב ואין
תועבה אלא עין שנאמר לא תביא תועבה ל'
ביתך מכאן כל מי שיש לו גסות הרוח כלו
עובד עבודה זרה וזו הו' יד ליד לא ינקד
מלמד שאפילו יש בו תורה וחכמה כמשה
רבינו שקיבל תורה מיד ליד ויש בו גסות
רוח לא ינקד מדינה של גהינם לכך נאמ'
כירם י' ושפל יראדו וגבורה מרחק ידע
זמחו מרחק ידע בני' יודין מלמד שאמר

לי קורת רוח משיבין מלאכי השרת ואמר
 רבונו של עולם הננו נעסוד לפניך בכל
 דבר שאמה רוצה משיב הקדוש ברוך הוא
 ואמר להם לכו ושוטטו בד רוחות העולם
 והגביהו את ארבע כנפות הארץ ועשו
 מחילות מחילות בקרקע לכל צדיק וצדיק
 שבהוצה לארץ והביאו לי צדיק בן פלוני
 חסיד בן פלוני חכם בן פלוני שמסרועצמן
 על קדושת שמי בכל יום שלא יצטערו
 ויבאו לארץ ישראל ואני מחיה אותם מיד
 הולכים כל מלאך ומלאך וכל שרף ושרף
 וכל גדוד וגדוד ומשוטטין בארבע רוחות
 העולם ומניחין ד כנפות הארץ ומערין
 דשעי סמנה ועושין מחילות בקרקע הארץ
 בשביל כל צדיק שבהוצה לארץ ומביאין
 אותן בתוך מחילות לארץ ישראל אצל
 הבה לירושלם ועומד הקדוש ברוך הוא
 בעצמו ומחיה אותם ומעמידן על רגליהם
 וכיצד הקדוש ברוך הוא מחיה את המתים
 לעולם הכא מלמד שנוטל הקדוש ברוך
 הוא שופר גדול בידו שהוא אלף אמה
 באמתו של הקדו ברוך הוא ותוקע בו וקולו
 הולך מסוף העול ועד סופו בתקיע ראשונה
 והעולם כלו רועש בתקיעה שנייה העפר
 מתפרד בתקיעה שלישית עצמותיהן
 מתקצצין בתקיע רביעית איברי מתמתחין
 בתקיעה חמישית עירותיהן מתקלפין
 בתקיעה ששית רוחות וגשמות מתכנסות
 לגופיהן בתקיעה שביעית חיים ועומדין על
 רגליהם בלבושיהן שנאמר ה צבאות יגן
 עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושחור והמו
 כמו יין ומלאו כמזרק בזויות מזבזוהושיעים
 ה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני
 נזר מתנוססות על ארמתו

אלהקרי יוד לא יד מלמד שהוא
 יד ושם טוב שעתיד הקדוש ברוך
 הוא ליתן להם לצדיקים לעולם
 הבא בירושלם ובבית המקדש שנא ונתתי
 להם בבתי ובחומותי וגו אין ביתי לא בית
 המקדש שנאמר כי ביתי בית תפלה וגו'
 ואין חומותי אלא ירושלם שנ על חומותוך
 ירושלם ואין יד אלא מנוח של ה ידו
 זמחו יד מלמד שעתידי הקדוש ברוך הוא
 להראות לכל הצדיקים שבו ונותן להם
 כוס של חיים כדי שיהיו קיימים לעולמים
 ומהו שם שהקדוש ברוך הוא מגלה שם
 המפורש לכל הצדיקים לעולם הבא ש
 שנבראין בו שמים החדשים וארץ החדשה
 כדי שיהיו כולם יכולין לבראו עולם חדש
 שנאמר שם עולם אתן לו אשר לא יכרח
 ומנין שזה שם המפורש נאמר כאן שם
 עולם ונאמר להלן זה שמי לעולם מה
 להלן שם המפורש אף כאן שם המפורש

דבר אחר

שם עולם אתן לו
 שלא יפסוק שמו
 מן העולם שכשם ששמים חדשים וארץ
 חדשה קיימי לעולמי עולמי כך עתיד שמו
 של צדיקים ושם זרעם זרעם שיעמדו
 לעולם שנאמר כי כאשר השמי החדשים
 וגו'

דבר אחר

שם עולם מלמד
 ששל מצווארבע
 עולמים עתיד הקבה להגחיל לכל צדיק
 וצדיק לעולם הבא שכן שם בנימטריא ג
 מאות וארבעים הוא

דבר אחר

שם עולם אתן לו נאמר
 בראש הפסו הזה ונתתי
 להם בבתי ובחומותי ובסוף נאמר אתן לו
 אם נאמר אתן לו למה נאמר ונתתי להם
 ואם נאמר ונתתי להם למה נאמר אתן לו
 מלמד

בינינו ונעשה מיד קורא הקדוש ברוך הוא
 למטטרון שר הפנים ואומר לו עבדי לך
 והבא לי כנסת ישראל כדי שתכריע בינינו
 ומיד הולך מטטרון ומביא כנסת ישראל לפני
 הקדוש ברוך הוא ולפני ישעי' וכיון שרואה
 כנסת ישראל את הקדוש ברוך הוא אמרה
 לפניו רבונו של עולם למה קראת אותנו
 משיב הקדוש ברוך הוא ואמר לה בתי
 מפני שאני אומר יבא רשעי' ויראו בטובתן
 של צדיקים משיבה יבאו ויבושו שנאמר
 ותראה אויבתי ותכסיה בושיה באותה שעי'
 באי רשעי' לפתח גן עדן ועומדין להסתכל
 בטובתן של צדיקים ורואין כל הצדיקים
 כל אחד ואחד בפני כבודו וכל אחד ואחד
 שולחן של סרגליות לפניו ובידו כל אחד
 ואחד כוס של זהב מרוקם באכנים טובות
 ומרגליות שהוא מלא סם חיים וכל מעדני
 גן עדן מוגנים לפניהם על השולחן ולפני
 כל אחד ואחד עומדים ג' מלאכי השרת
 לשמשן וקרני הדר על ראשיהם וברקים
 יוצאין אז מפיהם והיו פניהם הולך מסוף
 העולם ועד סופו כיון החמה שנה ואוהבו
 כצאת השמש בכבודו ושמי' ושמי' השמים
 פותחין את דלתותיהן ומטטרין עליהם
 טללי בושם של אפרסמון טהור שיהיו
 הולך מסוף העולם ועד סופו ואלף אלפים
 מלאכי השר' עומדין לפניו ואוחזין בידיה'
 כיגורות ונבלים ומצלתיים ומרגני' לפניהם
 בסעודה והקדוש ברוך הוא עומד בעצמו
 ומרקד בעצמו בסעודה וחמה ולבנו וכוכבי'
 ומזלות מיניו ומשמאלו מרקדין לפניהם
 עמו וכיון שהרשעים רואין אותה גדולה
 וכל אותה כבוד מנביהין את קומתן מאד
 אמ' בהיכ' מפני כבודן של צדיקי' להסתכל
 בהן לומר מי אלו שכל אותו הכבוד וכל
 אותו גדולה עשה להם הקדוש ברוך הוא
 משיבין

מלמד שכל הצדיקים כלן נותן להם הכה
 יד והלק שבר טוב ושם עולם תהלה
 וגדולה ושבת כתר כליל קדושה ומלכות
 כנגד כל הצדיקים כלן לעולם הבא יד זה
 כוס של חיים שמשקהו הקב"ה למשיח
 ולצדיקים לעתיד לבא

דבר אחר שם עולם זה שם המפורש
 שהעולם הבא נברא בו
 תהלה וגדולה זה אור מאירת עינים שהן
 מסתכלים בהן מסוף העולם ועד סופו
 בסקירה אחת ושבת זו קימה זקיפה כאדם
 הראשון ואור נוגה סביב סביב להן לכל
 צדיק וצדיק לעולם הבא ושכינה עמהם
 בכבוד ככל מקום כאב שהו' יושב על כסא
 הכבוד כמל' שש ושמה בשמה בניו ובנותיו
 שנאמר ואני אחיה להנאום ה' חומרת אש
 סביב לה ולכבוד אחיה בתוכה ואומר רבי
 ושמי' בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוך
 ונומר

כף זה כף שכינה כ'פ' שהוא
 סכה זו על גבי זו בשמחה
 רבה בסעודתו של צדיקים
 לעולם הבא ועומד ומרקד לפניו בסעודה
 על אותה שעה ואמר ישעיה' הרמה ירך
 מהו רמה ירך מל' שעי' ישעי' לו לפני
 הקדוש ב'ה בסעודתן של צדיקים כגן עדן
 בשעה שהוא מרקד לפניהם רבונו של
 עולם רמה ירך לא יבאו רשעים ויראו ב
 בטובתן של צדיקים משיב הקדוש ברוך הוא
 ואומר ישעיה' בני יבואו ויראו בשמחה
 ובטובתם וילבשו בושיה וכלמה שנאמ' וחו
 ויבושו קנאת עם משיב ישעיה' ואום לפניו
 רבונו של עולם לא יבאו ולא יראו אומר
 הקדוש ברוך הו' מי מכריע בינינו שגעשה
 כדברו משיב ישעיה' ואום לפניו רבונו של
 עולם תבא כנסת ישראל הגדולה ותכריע

חוקים בטכס שלהכת על כסא הכבוד
 וקושרין בראשן כתרים של אורה וכיון
 שמניע זמן קדושה ואין הקדוש ברוך הוא
 יורד ממרום רוסו ירד במרכבה מתקרבים
 שניהם זה אצל זה ואומרים אימתי ירד ה
 חקכה ממרום רומי רומי יורד במרכב ואנו
 רואי מראת דמות פנינונא שירה לפנינו שנ
 פתי אבא ו אראה פני אהים ומהו מתי אבא
 מלמד שלא אמרה רוח הקודש דבר זה
 אלא כנגד אותה שעה שאומרים אותיות
 שבמרכבה קודם שתבא שכינ' וחדד בכבוד
 על כסא המרכבה מתי יבא הקדוש ברוך
 הוא וישב על כסא הכבוד ונקבל את פניו
 בשמחה ובשירות וכיון שבא הקדוש ברוך
 הוא וירד במרכבה כל נשרי המרכבה וכל
 החיות שבמרכבה וכל אותיות שבמרכבה
 מקדימי' בשירות להקביל אותו אף מס ומס
 שבמרכבה מקבילים פני שכינת באותה
 שעה בשירה עוז מלכות ופוחחין את פיהם
 ואומרים שירה ומה שיר שהן אומר ס' א
 אומר מלכותך ה' מלכות כל עולמים ומס
 סתומה אומרת ומשלתך בכל דור ודור
 מה עושה הקדוש ברוך הוא באותה שעה
 תופשין לכל האותיות שבמרכבה ומחבקן
 ומגשקן וקושר להם שני כתרים לכל אחד
 ואחד כתר של מלוכה וכתר של כבוד ואף
 מס פתוחה ומס סתומה תופסן הקדוש ב'ה
 בידו ומחבקן ומגשקן וקושר להם ב' כתרים
 אחד של מלוכה ואחד של כבוד למס ס
 סתומה אחד של ממשלה וא' של תפארת
 ואחר כך מושיבן הקדוש ברוך הוא אחד
 מימינו ואחד משמאלו ומפייסן בדברים
 ואומר להן אותותי שחקתי באצבעותי
 בעט שלהכת איש גלוי וידוע לפני שליא
 נקרא מלכותי לא בכס ולא יקרא ממלתי
 אלא בכס מלך מלכים ומושל מושלי לפי
 שבאות

משיבין מלאכי השרת ואומרים לפני הללו
 עמו של הקדוש ברוך הוא שעסקו בתורתו
 ומצותיו וחביאום לין עדן ליתן להם שכר
 טוב מיד גופלים רשעים על פניה' ופותחו'
 את פיהם בסבהו של הקדוש ברוך הוא
 ושל צדיקים ואומרים אשרי העם שככה
 לו

ל

למד אל תקרי למד אלא
 לב' מבין דעת מלם ששקול
 הלב כנגד כל איברי לאדם
 יש לו עינים אף ללב יש לו עינים . לאדם
 יש לו אזנים אף ללב יש לו אזנים . לאדם
 יש לו פה אף ללב יש לו פה . לאדם יש
 לו דבור אף ללב יש לו דבור . לאדם יש
 לו נחמה אף ללב יש לו נחמה . לאדם יש
 צעקה אף ללב יש לו צעקה . כל מה שיש
 באדם יש בלב מכאן למדנו שהלב שקול
 כנגד רמח איברים שבאדם ולא עוד אלא
 ששנים עשר דברים יש בו באדם ואלו הן
 לב מבין דעת ותבונה כליות יועצות עצות
 טובות ורעות פה מחתך בכל מיני מאכלות
 לשון גומר כל מטעמי מאכלות קנה מושך
 ומוציא כל רוחות וקולות ושש בולע כל
 מיני מאכל ומסקה ריאה שואבת כל מיני
 משקן כבד טועם ומרה זורקת בו טפה
 ומניחתו טחול שוחק כל מיני שחיקות
 קורקבן שוחק כל מיני אכילות קנה ישנה
 שנת מתוקה ואין שנאה אלא בלב שנאמר
 לא תשנא את אחיך בלבבך ואין קנאה לא
 בלב שנאמר כיום נקם בלבי ואין דאגה
 אלא בלב שנאמר דאגה בלב איש ישנה
 לפיכך אין הקדוש ברוך הוא צופה לא ללב
 שני כי האר' ראה לעינים וה' יראה ללבב .
 מס מפני מה מס שנים בנת
 אחת מפני ששניה עומדים
 ברוי כסא הכבוד וללן ח

מ

נפשו זוקפת שנ' נר אלהי נשמת אדם חופש
 כל חרדו בטן משל למלך שיש לו פלטרין
 בכית המשוך וכשבקש ליכנס בתוכו אומר
 לעבדיו הדליקו בתוכו את הנר שראמה
 שבתוכו אף הנה ברא את האדם מן העפר
 ומן הדם ומן המרה נפח באפיו נשמת חיים
 כדי שיחפש מה בתדרי לבבו של אדם שנ'
 נר אלהים נשמת אדם חופש כל חרדו בטן
 ואומ' חוקר לב ובוהן כליות ומפני מה אינו
 חוק' אלא כליות וללב מפני שהלב מבין בינה
 ומחשב מחשב וכליות יועצות עצות טובות
 ורעות אהבה הללו הן מנהיגיו ופרנסיו של
 אדם ואין לי עסקי אלא בהן שכל אברים
 של אדם ננהיג על ידיה לכך נאמ' נר אלהי
 נשמת אדם
ד נר אלהים נשמת אדם ולא נשמת
 בהמה והלא נשם אדם ונשם בהמ'
 הכל הולכים אל מקום אחד שנא הכל הולך
 אל מקום אחד ולא עוד אלא שאחד האדם
 ואחד הבהמה לימות המשיח שנ' כי מקרה
 בני אדם ומקרה הבהמה וגו' מה הוא כמות
 זה כן מות זה אדם מת אף בהמה מתה מה
 אדם מטמא אף בהמה מטמאה במתה ולא
 עוד אלא בזמן שהבהמה מתה בעלה מוכר
 אותה לגוים וגוים אוכלים את בשרה ועורח
 נותנין אותה לעבדה ולא עוד אלא בזמן
 שקיא מתה רוחה יש לה מנוחה אבל אדם
 כשהוא מת רוחו אין לו מנוחה מפני שעומדין
 אותו בדין ומסדרין לפניו כל מעשים שחיו
 בידו בין לטובה בין לרעה ואומ' לו לא כך
 עשית ביום פלוני לא כך פעלת ביום פלוני
 לא כך חקתה ביום פלוני ואפ' שיחה קלה
 שבין איש לאשתו כשעת תשמיש מגיד לו
 ביום הקבר שנא' כיהנה יוצר הרים ובורא
 רוח מגיד לאדם מה שיחו ואם מתו בלון
 בחייו ואמרים לו מפני מה מתו בניך בחייד

שבאות מ' פתוחה נקרא הקנה מלך מלכים
 ובמם סתומה נקרא הנה מושל מושלי שנ'
 ומלכותו בכל משלה ואומ' ה' ימלוך לעולם
 ועד ואומר מלך אלהים על גוים ואמר כי לה'
 המלוכה ומושל בגוים וכיון ששומעין ממ
 פתוחה ומם סתומ' מפי הנה דבר זה פותחין
 את פיהם ואומרים שירה לפני הקנה ומה
 שירה אומרים לך ה' הממלכה והמתנשא
 לכל לראש באוהה שעה כאין כל שריו מ'
 מלכויות שכל רוקיע ורקיע לפני הקנה
 ונוטלין כתר מעל ראשם ומניחין על גבי
 קרקע ערבו ר' קיע כנגד כסא הכבוד וכרעין
 ומשתחוין ונופלין על פניהן לפני הקנה
 ומקבלין פניו ואח' פותחין פיהם ואומרים
 שירה לפניו מה שיר' ממלכות הארץ שירו
 לאלהים זמרו ה' סלה וכל גדודי אש וכל
 שרפי להנה באין בשירות ותושבחו לפני'
 הקנה ומקבלין פניו ומשתחוין לפניו שנא'
 וצבא השמים לך משתחוין ואכ' פותחין את
 פיהם ואומרים שירה מה שירה מלך אלהים
 על גוים אלהים ישב על כסא קדשו קדוש
 ויושב על כסא קדוש הקנה רם וגש' יושב
 על כסא קדשו אש אכלה מערכו אש ומנין
 שנקר' קדוש שנ' ק' ק' ה' צבאו ומנין שאף
 כסאו נקרא קדוש שנ' אלהים ישב על כסא
 קדשו והוא רם על כל גוים אל תקרי גוים
 אלא גאים אלו שרי מלכים ורחנים שרם
 מתנאים במרום מפני גובהן ומנין שהקנה
 נקרא כבוד שנ' צבאות הוא מלך הכבוד
 סלה וכסאו נקרא כבוד שנאמר כסא כבוד
 מרום מראשון
ו גן נן מפני מה אחד רובץ ואח'
 זקוף ועומד מפני שנבחרת בו
 נשמה לבריות שכל נשם ונשם'
 פעם שהיא רובצת פעם שהיא זקופה בזמן
 שאדם רובץ נפשו רובצת ובזמן שאד' זקוף

אם נסתמו עיניו או מפני מה נסתמו עיניך
 אם נעשה אדם בחייו אומר לו מפני מה
 נעשית אדם בחייו אם נעשה חרש אם
 נעשה מצורע הכל אומר לו שהרי הקנה
 כל מעשיו ישרים שנאמר כי ישרים דרכי
 ה' וצדיקים ילכו בה ופושעים יבטלו בה
 לגהיב מפני מה כשלת בעוניך ואבדת את
 דרכיך ופילגת את עצמך ועוררת לגחינם
 ואם היה בידו להשיב טענה שהוא זוכה בה
 ברין מקבלין הימנו ואם לאו מכין אותך ב'
 פולסאו של אור ועושי' אותו קטם ומפורץ
 אותו בארבע רוחות העולם שנאמר והחמס
 קם למטה רשע ואחר כך מחזירין אותו ה'
 מלאכי השרת אחד אחד לכל רוח ורוח
 ומכניסין את קטמו מארבע רוחות העולם
 ומטמנין אותו בתוך הקבר עד שמייע יום
 הדי' והגדול בויער כתנור כי הנה יום בא זה
 יום הדין והגדול בויער כתנור זה נהיגם ש
 שנמשלה כתנור שנאמר נאום ה' אשר אור
 לו בציון ותנור לו בירושלם וחיו כל זדים
 אין זדים אלא ליצים מכאן אתה למד שכל
 אדם שיש בו ליצנות אין הדין נהיג' בחלה
 אלא הוא שנאמר עושה בעכררת זרין ואין
 עברה אלא גהינם בארבעי' יום נוצר הולך
 ובארבעים יום נתנה תורה לכך גידונין ב'
 באותו היום שהוא ארבעים יום כיזמו של
 אדם ולא כיזמו של הקבה שיומו של הקבה
 ארף שנים שנאמר כי ארף שנים בעיניך
 שהכל ברשותו של הבה והכל ברברו אשר
 לא יעזוב לתן שלא ישעמו טעם ניהיגם
 שורש זו גשמה שדומה לנטיעה כגופו של
 אדם ועוף זה הנוף וא' למה נאמר בר' אדם
 נשמת אדם ולא נשמת בהמה אלא אדם
 מפני שנברא כדמותו של הקבה כיוצא
 בדבר נאמר מי יודע רוח בני אדם הצדיקי'
 שדומים לאברהם בצדקתו שנקרא אדם

שנא' האדם גדול בענקים הוא ומנין שאין
 גדול אלא אברהם שנאמר נשיא ארדים
 אתה בתוכינו ורוח הבהמה אלו רשעים
 שנמשלו כבהמה שנ' נמשלו כבהמה גדומי
 סמך אל תקרי סמך אלא סומך
 זה הקבה שהוא סומך גופלים
 שנאמר סומך ה' לכל הגופלי'
 סומך עליונים וסומך תחתונים סומך העול'
 הזה וסומך העול' הכא ומנין שסומך עליוני'
 שנאמר אני ידי נשׁו שמים אל תקרי נשׁו
 שמים אלא נסמכתו שמים סומך התחתוני'
 מנין שנאמר סומך ה' לכל הגופלים ואין ג'
 גופלים אלא תחתונים שהן משמלו עצמן
 מפני קומתן סומך העולם הזה מנין שנאמר
 עליך נסמכו ואתה עינתם עולם הכא מניין
 שנ' ותושע לו זרועו וצדקתו היא סמכתהו'
 סמך אלו ישראל שסומכין תמיד
 לתן זכות אבותיהם אברה' יצחק
 ויעקב ויוסף משה ואהרן דוד ושלם' זכותן
 של אברהם ויצחק במזרח סביב לתן שנא'
 מי העיר ממזרח צדק זכותן של יעקב ויוסף
 במערב שנאמר ודמות פניהם מפני אדם זה
 דמות יעקב שתקוקת על כסא כבודי דמות
 שור זה דמות יוסף שנאמר בכור שורו הרה
 לו' זכותן של משה ואהרן כדור שהתורת
 לא נתנה אלא בדרום שנאמר אלוה מתימן
 יבא' זכותן של דוד ושלמה בצפון לפי
 שכל נבואתן שנתנבאו על יש' לא נתנבאו
 אלא על מתן שבתן של צדיקים שבנין עדין
 שהוא נתן בצפון ומנין שהיך עדין בצפון
 שנאמר ממים ידך ה' ממים מחור' וגומ'
 דוד נתנבא ואמר כשראה טובה של גן עדן
 מה רב טובך אשר צפנת ליראך שלמה
 נתנבא ואמר יצפון לישרים תושיה ישרים
 אלו צדיקים גמורים שמקבלים פני שינה
 בכל יום ושבו זרעים את מנין הקדוש ברוך

אדם שכל העולם כלו מתקיי בהם שלמלא
מענה לשון ופתחון פה אין העולם יכול
להתקיים אפילו שעה אחת לפי שבשעה
שאמר משה לפני הכהן הן אנו ערל שפת
נודעו כל בריות שבעולם ואמרו ומה
משה שהוא עתיד לדבר עמו שכונה במאה
ושבעים וחמש מקומות והוא מבא כל אות
ואות וכל דב' ודבר וכל פסוק ופסול שבתורה
בשבעים לשון הוא אומר לפני הכהן הן אנו
ערל שפתים וזכה להיות שליח בין גבורה
לישראל שנאמ' אנכי עומד בין ה' וביניכם
שאפ' מטטרון אינו יכול לעמוד בין הגבור
לבשר דם ובשיל שאמ' משה כי כבוד פת
ולא איש דברים אנכי זכה שאמר לו הבה
לא כן עבדי משה אמר לו חקכה אתה אומ'
כי כבוד פה וכב' לשון אנכי חיי' אני נותן לך
פתחון פה ומענה לשון יות מכל באי עולם
שכל חדרי תורה וכל גנוזי חכמה שיש לי
במרום שלא יראו אלא על ידיך שנ' ואנכי
אחיה עם פיך והורתיך אם נאמ' אהי עם פיך
למה נאמ' והורתיך ואם נאמר והורתיך לפ'
נאמר אהי עם פיך לא מלמ' שזח שאמ' אחי
עם פיך זו פתיחת פה ומעני לשון זה שאמר
והורתיך זה גנוזי חכמה שנלה לו הקנה כדן
שיהא רואה בחכמתו כל סודי בראשי שנ'
לא כן עבדי משה בביתו לא נאמר לא בכל
בית מלמ' שהפקידו הבה למש' על כלי ישראל
ועל כל גנוזי תורה ועל כל גנוזי ערכים ועל
כל מדעי ועל גנוזי עין עין ועל כל גנוזי חיים
והראוהו כל מדות שבעולם הזה וכל מדות
שבעולם הבא וכיון שרא' משה בפרגוד של
כיתו כיתות של סופרי כיתות של סנהדרין
בלשכת חגית ודורשין ספר תורה נביאים
וכתובים בארבעים וחמש פנים שנ' אמרות
ה אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ
מוזקק שבעתי' והוהו מוזקק שבעתים לא מש'

פנים

חוקו שמי' וארץ לא שמתו וב' מתודשי' שמי'
ואר' חדשי' לעול' שנ' כי כאש השמי' החדשי'
והארץ החדש' בזכות ישראל שמקימין את
התור' שנ' ראשי חכמ' ירא' ה' תהלתו עומד'
לעד ומהותהלתו עומדת לעד זו פתן ש
שכרן של צדיקים לעתיד לבא

פ

אל תקרי פי לא פה ואין פה לא
משה שנ' כי כבוד פה וכבוד לשון
אנכי מלמד שבאותה שעה אמר
משה לפני הכהן רבוננו של עולם יודע אני
בעצמי שאתה אלוה לכל באי עולם לא
בראת את העולם לא להלוק לך כבוד שנ'
כל הנקרא בשמי לכבודי בראתי וכל אשר
ואכר שבראת כאד' לא בראת אותן לבשלה
לא בראת ראש אלא לכבוד שמך לתפלין
וליקוד לך ולהשתחות לך לא בראת עיני'
אלא לראות כבודך לא בראת אזנים אלא
לשמע כבודך וחיוסם להורית לחיי' להטע'
קנה למשון ולהוציא לב להכין בינה
הכליות ליעץ עצה רואה לשאוב כבוד
לכעוס מרה להזיק טחול לשחוק
קורקבן לטחינה קיבה לשיגרה אכה
קטן להשתין ולהוציא זרע גיהן לדמים
עור לתואר ידים למלחמה רגלי להלוק
ולשון לשיחה ולדיבור עכשוני תן לי שיחה
תן לי דבור להשתמש בהן בפה ובלשון
משיב הכה ואמ' לו מי שם פה לאד' הראשו
שנ' מי שם פה לאדם אני הוא ששמתו פה
ולשון לאדם הראשון שהפקדתו על כל
באי עולם לקרוא כל אחד וא' בשמו ולשום
שמות לכל בריה ובריה שנ' וכל אשר יקרא
לו האדם נפש חייה הוא שמו

צ

צדי אל תקרי צדי לא צדק זה
צדקו של הקבה שהוא עושה
עם בשר ודם זו דעת בני' וחכמ'
ופתיחת פה ומענה לשון שהוא נותן לבני

החמה ומטה האלהים בידם שחקוק עלי
 שם המפורש ודבור פיהם יוצאין שלהבת
 מיד נפלה עליהם פחד ורעדה אימה היעה
 ורתת והשליכו קולמוסם מידם ואגרותם
 מעל שכמם ונפלו על פניהם לפני משה
 ואהרן והיו משתחוין להם שנ' שמח מצרים
 בצאתם כי נפל פחדם עליהם מה בצאתם
 נפל פחדם עליהם אף בניאחם נפל פחדם
 עליהם א' ח' א' א' א' להם פרעה מי שלחכם
 אצלי אמר לו אלהי העברים משיב פרעה
 ואמר מה שמו של אלהיכם מה כחו ונבורתו
 בכמה מדינות בככם ארצות בככם עיירות
 הוא מולך כמה מלחמות עשה ונצח כמה
 מדינות כבש כמה עיירות לכד כמ' חילות
 ופרטים יש עמו בצאתו למלחמה אמרו לו
 כחו ונבורתו מלא עולם קולו חוצב להבות
 אש דבורו מפרק הרים בסאו שמים וארץ
 הרים הגליו קשתו אש חציו שלהב' רומחו
 לפיד מנינו ענני' חיכו ברק ולא ברזל וצר
 הרים ונבעות בורא רוחות ונשמות עושה
 שלום בין אש למים בורא שמים כלום ב'
 מדבורו רוקע הארץ בשחתו וצר הרים
 בחכמתו צר את העובר במעי אמו מכסה
 שמים בעבים ומוריד טל ומטר במאמרו
 ומצמח ארמון ומפרנס כל העולם מקרני
 ראמים עד ביצי כנים ממת ומחיה בכל יום
 משיב פרעה ואמר לו אני צריך לו כלום
 שאני בראתי עצמי שנאמר לי זאורי ואני
 עשתיני מלמד שכך אמר להם אתם אומרי'
 כי הוא מוריד טל ומטר הא לב' יש לי גילום
 נחר שהוא יוצא מתחת עץ חיים ומימי
 מתברכות ועל ראשי מושבותיו יוצאותיו
 ממריץ עין שכל פרי משאו בני אתונות
 וכל האוכל מסנו טועם בכל אחד וא' שלש
 מאות מטעמים שוב אמר להם פרע' למשה
 ואהרן המתנינו לי עד שאבא דלוסקא של
 כתבו

פני משנות בתורת משה ואם תמה אתה על
 הדבר צא מנה שבע פעמי' של שבע שבע
 הרי ארבע' ותשע באותה שעה ראה משה
 מזלו של רבי עקיב' בפרגוד של מקו' שהיה
 יושב ודורש אותיות של תורה על כל חני
 כל אות ואת אומר עלינו מאות ושש' ות'
 טעמי תורה מיד היה מפתח ומודעזע ואמר
 אין לי עסק בשליחות של מקום ואין לי
 עסק בדברי תורה שנ' ואמר בי אדני שלח
 נא כיד תשלח גליו' ה' לפני ה' בהמה בלבו
 של משה מה עשה הבה שיגר לו סנזא' שר
 כל התכונה מה עשה חפשו למש' וחוליו
 למקום אתר והראתו בפרגוד של מקו' רובי
 רכבות ומזלות של חכמה ושל גביאי' ושל
 סנהדרין ושל סופרים שיושכן והרשין
 טעמי תורה ומקרא ומשנה ומדרש הלכות
 והגרות ושמיעות ותוספות ואומרים הלכה
 למשה מסיני' מיד נחקר ר' דעתו וכין שראה
 חקיקה אין נחקרה דעתו אמר הרי אהרן
 אחיך הוא תורגמן שלך לפני פרעה והוא
 יעמוד לפניו וידבר אליו שנ' ואהרן ידבר
 לפרעה באותה שעה נפתח לו למשה דלתי
 דבור ופתח שיחה והיה משה מוצא פתחן
 מה ומענה לשון יותר מכל באי' עולם שנא'
 שפתים ישק משיב דברים נכותים

ק

קוף זה משה אבי החכמה אבי
 כל הנביאי' אבי החכם שהקיף
 לפני פרעה כל דברי חכמ' וכל
 דברי בינה וכל דברי עצמה וכל דברי דעה
 וכל דברי השכל בשבע' לשון וחיו שבעים
 סופרים כותבים שבעים לשון וכל כתב
 וכתב עומדן לפני פרעה הרשע כיון שראו
 את משה ואהרן שהן דומין למלאכי
 השרת ורום קומתן כארזי' הלבנון וגלגל
 עיניהן דומין לגלגלי' כוכב הגנוח וקנורת
 שלהן כאשכולות תמרה חיו פניהם כזו

כתבים של אגרות מלכי בראשית ורחמי
 הכל שמעולם כתובות אתן אות לסופרים
 לקרא את כלן בשבעים לשון שמה אמצא
 בהם אגרת אחת בשם אלהיכם שמעולם
 לא שלח לי אגרת שלום ולא ספר בינ' מה
 עשד שגיר ופתח כל דלתי גזוי ספרים
 שמימי בראשית והביאת לפני משה ואהרן
 וקרא לשבעים סופרים יודעים שבעי לשון
 כל אחד ואחד לקרות בפניהם בשע' אחת
 וכיון שראה שלא נכתב בהם שמו של ה'
 הקדוש ברוך הוא אמר להן לא ידעתי את
 אלהיכם לא הוא לא שמו ולא כחו ולא
 גבורתו באותה שעה אמר לו הקה' רשע
 אתה אומר לשלוחי איני יודע כח וגבורה
 של אלהיכם היני מעמיד בשביל דבר
 שאמרת ומודיע כחי וגבורתי למען תספר
 כבודי בכל העולם שנאמר ואלם בעבור
 זאת העמדתך וכי

ר ריש זה הקדוש ברוך הוא שהוא
 ראש לכל העולם והוא קורא
 דורות ראשוני ודורות אחרונים
 שנאמר מי פעל ועש' קורא הדורות מראש
דבר אחר ריש זה ראשו של הנה
 שדומה לכתם

דבר אחר זה ראש המדרש שכל
 פעם ושע' שקול בכתם
 פז קוצותיו תלתלים תלי תלי של הלכות
 שחורות כעורב שכל הלכה והלכ' טוענת
 חן בפני עצמה

דבר אחר אין ריש לא דברו של
 הנה שנקר' ראש שבו
 ברא הבה שבעה רקיעים וכל ממלייא שלו
 ומניין שדברו נקרא ראש שנא' ראש דברך
 אמת ומנין שבו ברא הקבה' שבעה רקיעים
 שנא' בדבר ה' שמים נעשו נעשה לא נאמר
 אלא נעשו לו שבעה רקיעים שבראן ה' בה

בדבור אחד שנ' זכורתי כי כל צבאו
דבר אחר ריש אין ריש לא מנדל
 מה שבנו בני דור ה'

הפלגה שראשו פגיע לשמים שנאמר הבה
 נבנה לנו עיר ומנדל אמרו בני דור הפלגה
 לא שוטים היו בני המבול שאמרו לבוראם
 סור ממנו עד שהמטיר עליהם מי המבול
 ארבעים יום וארבעים לילה ואיבדן מן
 העולם שנאמר קל הוא על פני המי' אבל
 אנו נבנה מנדל מהארץ עד לרקיע וגשב
 לתוכו כמלאכי השרת ונקח קרדומות
 בידינו ונבקיע הרקיע ויובנו המי' העליונים
 למטה אצל המים התחתונים כדי שלא
 יעשה בנו כשם שעשד בבני דור המבול
 באותה שעה נתחלקו בני דור הפלגה לב'
 כיתות אחת אומרת נבנה מנדל מן הארץ
 עד לרקיע וגשב כמלאכי השרת כדי שיהא
 מושיבנו בעליונים ובתחתונים

וכת שנייה אומרת נבנה מנדל מהארץ עד
 לרקיע ונעשה לנו שם ואין שם לא עבודה
 זרה שנ' ושם אלהים אחרים לא תזכירו

וכת שלישית אומרת נבנה מנדל מהארץ
 לרקיע ונחתוך השמים חתיכות חתיכות
 ונעשה מלחמה עם הקבה' כת האומרת
 נעלה לרקיע וגשב שם כמלאכי השרת
 עליון הכתוב אומר וירד ה' לראות את
 העיר ואת המנדל וכת האומרת נעלה
 ונעבוד שם עז עליון הכתו' או הבה וגרדה
 ונבלה שם שפתם וכת האומרת נעשה
 מלחמה עליונים הכתוב אומר ויפץ ה'

דבר אחר ריש אין ריש אלא נבוכד נצר שב'
 אנת הוא רישיה דדהכא

דבר אחר ריש אין ריש לא ישראל שנתן הקבה'
 ראש לכל האומות שנאמר ונתנך
 ה' לראש ולא לזנב

טוין זה שיניהם של רשעים שעתיד
 ה' כה לשוברן שלש פעמים אחת
 בעולם הזה ואחת לימות המשיח
 ואחת לעה כשם ששן זה יש לו שלש
 ענפי כך משבר הנה שיניהם של רשעים
 שלש פעמי שנאמר קומה ה' הושיעני אהי
 כי הכית את כל אויבי לחי שיני רשעים
 שברת ולא עוה אלא שעתידין שיניהם
 של אוכליהם של ישראל להחיות ויצאין
 מפייהם עשרי ושתים אמות וכל באי עולם
 רואין ואמרין מה חטאו אלו שכך יצאום
 שיניהם מפייהם משיבים ואומרם מפני מה
 שאוכלין ממין ישראל שהם קדושי למקום
 כתרומם שכל האוכל מהם חייב כליוה שני
 קדש ישראל הראשית תבואתו כל אגליו
 יאשמו וכיצד משבר הקנה שיניהם של
 רשעים גמורים שלש פעמים מלמ' שיאמר
 הקדוש ברוך הוא לשרים וגדודים ב
 בשמי מרום ואומ' להם שרי גדרו השתכלו
 ברשעים גמורים הללו שגולו בני ואכלו
 עמי משיבים שרים וגדודים אתה שליט
 בעולמך ועל כל מעשה ידיך מי יאמר לך
 מה תעשה שנאמר באשר דבר מלך שלטון
 משיב הנה ואומר להם אם כן אני וארם
 נשבר שיניהם גדודי אני הפקדתי אתכם
 בעול' הזה שתזקקו אצלם ותשברו שיניהם
 שג' שבר המטה רשעים אף לימות המשיח
 שנאמר יבשו רודפי ואל אכושם אני יצתו
 חמה ואל אהתה אני הביא עליהם יום רעה
 ומשנה שברן שברם אף אני בעצמי אשבר
 את שיניהם ואטרדם מן העולם מלמד
 שיורדין מן השמים ונזקקין אצל כל רשע
 ורשע ומשברין שיניהם ויכלום מן העולם
 שג' קול השובר ארזים אלו רשעי שדומין
 לארזי הלבנון וכיון שבא משיח לישראל
 יורדין עמו מיכאל וגבריאל שרי צנאורת

ושרי קדושים ועושין מלחמה עם רשעים
 משלש שעות עד חשע הורגין תשעה עשר
 אלפים רבבות מרשעים שבאומות שנאמר
 יחמו רשעים מן הארץ אימתי מרובה ש
 שבתו של הקדוש ברוך הוא בזמן שיכלו
 רשעים מן הארץ שנאמר וכאבוד רשעים
 רנה ואף לעולם הבא יורד הקנה בעצמו
 מן השמים ועושה דין ברשעים ומשבר
 שיניה במטה של נחלי ומאברן מן העולם
דבר אחר שן שלשה ענפי כנגד
 שלשה עולמות שאדם
 דר בהן עולם הזה ויום משיח ועולם הבא
דבר אחר כנגד רוח ונסמה וגוף

דא כנגד קדושו שבעול ואוהן קדושת
 הקנה קדושת שבת וקדושת ישראל
 קדוש הנה מנין שנ' ואתה קדוש קדושת
 שבת מנין שנא' ומרתם את השב' כי קדוש
 הוא קדושת ישראל מנין שנ' קדש ישראל לה'
 ראשית תבואתה

ת תיאל הקרי תיו אלא תאות את
 תאותו של בשר ודם שהו מתאות
 בעהו בכל יום ויום ולא עוה אלא
 שנפשו דאבה לתאוה הקימתי בדברי וכיון
 שמצאן נפטר וחולך מן העולם שג' ישנתי
 או יגוח לי שהוא ישן שנה מתוקה לעולם
 הבא ואין שכיב בעהו לא מעט לפי שעה
 כדי שיחיה כיצד בשו יוצא ערום ממעי אמו
 בלא לבוש בלא כסות בלא מעל בלא
 סנדל ובלא כל מה שברא הקדוש ברוך הוא
 וכיון שיצא ממעי אמו מצפה ומתאו למענ'
 לשון וכיון שמצ' מענ' לשון מתאו להליכת
 רגל ומתאוה להכמה ולתור ולכסף ולהיב
 ולוקח אשה ומתאו לבני ולעושר ונכסים
 ולשדו וכרמי וכל מה שברא הקדוש ברוך
 הוא בעולמו וכיון שמצא כלם נפטר מן
 העולם

העולם והולך כשהוא ריקן שנא' אין אדם
 שליט ברוח לכלוא את הרוח וכתו' ויקרבו
 ימי דוד למות ימי המלך לא נאמר לא ימי
 דוד לפי שאין שררה ומלכות בשע' המיתה
 כמות מלך כמה עני ועל אות' שער אמר
 איוב אדם לעמל יולד איני יודע אם לעמל
 מלאכה יולד אם לעמל תורה יולד כשהוא
 אומר אשים דברי בפך הוי אומר לעמל

תורה יולד כדי שיזכה וירש בה איי העולם
 הבא שנאמר כבוד הנמים ינהלי סוף
 אדם למות סוף כהמת לשחטת הכל
 למיתה הן עוסדין אשרי מי שעמלו בתורה
 ועשה נחת רוח ליוצרו וגדל בשם טוב
 ונפטר בשם טוב סוף העולם עליו הכתוב
 אומר טוב שם משמן טוב ויום המות מיתום
 חולדו

סליקו להן אותיות רבי עקיבא בשנת חמשת אלפים ושלש מאות וששה בשמי

בשנת שלשה ימים לחדש אדר

באלו אותיות שתקן רבי עקיבא ברוך הנותן ליעקב כתי

ונלאין אותים ענמה ירבה בבית בן משק בית

האדון מארקי אלטוכי ויטוכיאל בראלטו

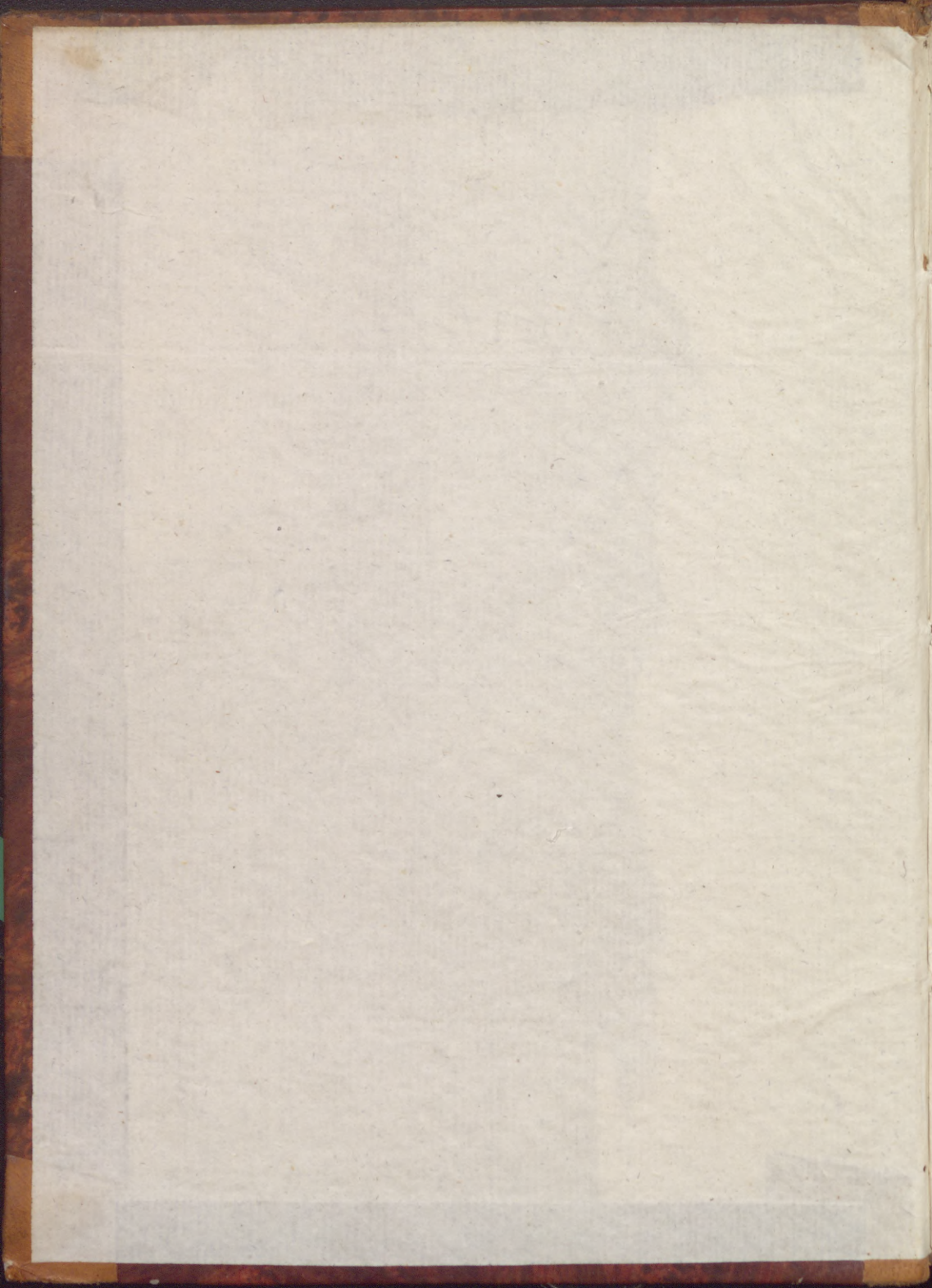
סליקו להן

See the name of the author

סליקו

העולם והולך כשהוא ריקן שנא' אין אדם
 שליט ברוח לכלוא את הרוח וכתו' ויקרבו
 ימי דוד למות ימי המלך לא נאמר לא ימי
 דוד לפי שאין שררה ומלכות בשע' המיתה
 כמות מלך כמה עני ועל אות' שער אמר
 איוב אדם לעמל יולד איני יודע אם לעמל
 מלאכה יולד אם לעמל תורה יולד כשהוא
 אומר אשים דברי בפך הוי אומר לעמל

תורה יולד כדי שיזכה וירש בה איי העולם
 הבא שנאמר כבוד הנמים ינהלי סוף
 אדם למות סוף כהמת לשחטת הכל
 למיתה הן עוסדין אשרי מי שעמלו בתורה
 ועשה נחת רוח ליוצרו וגדל בשם טוב
 ונפטר בשם טוב סוף העולם עליו הכתוב
 אומר טוב שם משמן טוב ויום המות מיתום
 חולדו

B

60/61.

命

25

5

5

5

5

5

5

命

25

5

5

5

5

5

5

命

25

5

5

5

5

5

5

命

25

5

5

5

5

5

5

命

25

5

5

5

5

5

5

命

25

5

5

5

5

5

5

命

25

5

5

5

5

5

5

命

25

5

5

5

5

5

5

命

25

5

5

5

5

5

5

命

25

5

5

5

5

5

5